

НОВА РАДА

№ 209.

П'ятниця, 15 грудня 1917 року.

№ 209.

„НОВА РАДА“

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА.

Приймається передплата на рік 1918-ї.

31-го січня на 1 місяць 5 карб. 50 коп.

2 " 10 " 50 "

В „Новій Раді“ в 1917 році писали: Алчевська Х., Андрієвський С., Бойко В., Біляшевський М., Ворохов, Биба І. (Сибір), Вородаєвський П., Буряченко В. (Одеса), Бурчак Л., Бабич І., Білоскурський О., Будай Л., Білинський Вас. (Америка), Василько А., Верхола Т., Васильченко С., Волошин О., Волох С., Воловик (Ростов), Вечерницький А., Воронин Пр. (Новочеркаськ), Вікул С., Грушевський Мих., Грінченкова М., Гунченко Ф., Гермайз О., Горленко Андрій, Григорів Н., Гаевський Ю., Гаєнко П., Ганицький І., Гаевський С., Галапура Т., Гладкий М. (Житомир), Дорошенко Д., Дорошкевич Ол., Діхтарь О., Дурдуковський В., Дусанський С., Домбровська О., Думін, Досвітній Ол. (Америка), Єланський В., Єфремов С., Єфимовський І. (Борзна), Ємець В., Єфремов П. (Катеринослав), Жук М., Загірня М., Задніпрянський Ф., Зеленкевич Я., Ігнатієнко В., Ішуніна М., Королів Вас., Корж М., Кузьминський Ол., Королів Вол., Кисіль І., Крекотень І., Кисіль Ф. (Трапезунд), Кушнір М., Левицький М. (Біла Церква), Леонтович В., Любінський М., Лашенко Р., Лященко С., Лисенко Ю., Липа Ю. (Одеса), Лоський К., Лотоцький Ол., Левинський В. (Швейцарія), Матушевський Ф., Могилянський М., Мельник Ол., Міховський І., Майстренко Х., Мамадзе Ю., Мороз М., Михайлук К., Мациєвич К., Мазюкевич П., Никон б. єпископ, Науменко В., Ніковський Ан., Нечипоренко А., Орловський М., Омельченко Г., Огієнко Ів., Онацький, Прокопович В., Петровський П., Пугач І., Пахаревський Л., Прихоженко Ів., Педагог, Пожарський П., Питель О., Павленко С., Піснячевський В., Павловський М., Причепа, Павелко, Провінціал, Пилькевич О., Приходько В., Русова С., Різниченко Вас., Ромул, Ротберг, Саливон Г., Степура І., Старий В., Стешенко О., Симонович В., Севрюк О., Северян Ол., Селецький І., Стебницький П., Саліковський О., Садовський М., Стадник М., Стрижавський Юр., Симович В., Терниченко А., Тичина П., Тимченко Ів., Тенякін П., Темченко П., Туган-Барановський М., Тисяченко Гр., Феображенко Ів., Федір Б., Христюк П., Холодний П., Харченко І., Хоменко В., Цегельський Ів., Чимбал В., Чупринка Гр., Чорнобайский П. (Полтава), Чопівський Ів., Черкасенко С., Ч-ко П. (Стокгольм), Черкавський М., Шелухин С., Шевченко П., Шевченко Ів., Шульгин О., Широцький К., Шавинський В., Яринович А., Яновська Л., Яковлев А., Якіменко, Юркевич Леонід.

Передплату просять надсилати заздалегідь, щоб не було задержки у висилці з 1-го січня.

Адреса редакції і контори: У Київі, Інститутська, 22.

Телефон редакції 64-80. Почт. скринька № 373.

459

ТРОЦЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ.

УКРАЇНСКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР.

Сьогодні 15-го грудня відділом помочі населенню Всеросійського Союзу Городів у п'ятницю: вистава: 1) **МАРУСЯ БОГУСЛАВКА**, др. на 4 д. 15 одм. Конленко буде; 2) **ЦЕРТ — КАБАРЕ**; 16-го виставлено буде у другий раз на українській сцені ЦЕРТ — КАБАРЕ; Модерн „ТАРТЮФ“, комедія на 5 дій; 17-го ранком: МАРТИН ВОРУЛЯ; Вечором: 1) ВРЕХНІ, 2) ГАЙХАН-БЕЯ. Готуються до вистави: УРІЛЬ АКОСТА, трагедія на 5 д. Гуцкова, і ОСТАННІ МАСКИ, др. етюд Шніцера.

Олекс. ул. 2-й ГОРОДСЬКИЙ ТЕАТР № 12.

Український театр під орудою М. Садовського.

Сьогодні 15-го грудня вистава: СТРАШНА ПОМСТА, драма на 5 картин С. ЄВЕЩАСТЯ, др. на 5 дій Франка; 17-го РЕВІЗОР, ком. на 5 дій Гоголя.

Молодий Український Театр.

ФОНДУНДІВСЬКА № 5. Театр бувш. Бергоньє.

В п'ятницю 15-го грудня у другі: Л. Андреев. ЛІКАР КЕРЖЕНЦЕВ.

(МІСС ІБ) Квитки продаються з 11—2 год. і з 6 до 10 год. віторга.

ЦИРК А. КІССО В п'ятницю 15-го грудня ефектована вистава в 3-х оділіах.

Гастролі японської трупи літаючих людей. Останні дні цікавість Шерлок Хольмс. Завтра бенефіс д.

МІКОЛАЇВСЬКА, 7. Читайте афіши!

Сьогодня БІГИ. Початок 0

12 год. дня.

„КОШІЙКА НА РІДНУ ШКОЛУ“

Гроші треба посыкати: Київ, Хрестатик 27. Південний Кооперативний Банк,

на біжучий рахунок № 51. Листи посыкати: Київ, В. Володимирська, Педа-

гогічний Музей, для Т-ва „Кошійка на рідну школу“.

5—0045—

Літинська Повітова

Шкільна Рада запрошує учителів в по-
чтові школи повіту. Плаття 200 карб
за місяць. До прохання потрібно прило-
жити довумерік про освіту і попередню
службу.

Домовим Комітетам!
Коров'яче масло солоне по 5 р.
40 к. фунт. Сало 3 р. 20 к. Сардинки
2 р. корбо. Селеді 35 коп. штuka та
нині товари по гуртових цінах прода-
магазин Головина, Вел.-Васильків-
ка, 8. Телеф. 36-18. 12-453

Чинчові устави передплати за 1917 рік.

за 9 міс.	за 8 міс.	за 7 міс.	за 6 міс.	за 5 міс.	за 4 міс.	за 3 міс.	за 2 міс.	за 1 чіс.
-	-	-	-	-	-	-	-	425 р.

Довгіше писати не можна з 1-го числа наступного місяця. — За заміну адреси 50 коп. (при цьому докладно прикладати стару адресу). На повертання відповідь рукою писати повністю імена, також на листовій відповіді, нікчи! Шлюхи друкувати не можна.

Адреса редакції в конторі:

У КІЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА, 22.

Телефон редакції 64-80.

Пошт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА.
Виходить щоден., окрім понеділків і днів після великих свят.

Університетська скринька:

На I сторінці: 1 карб.

На IV " — 50 коп.

за 1 рядок в 1 шпальту за

кожкий ряд.

Особам, що шукануть прадії за скринькою кілька разів, з 3-го по 7-е, 1 ру. 20 коп. за 1 ряд.

Контора відкрита від 10—6 год.

дн.

Ціна окремого
№ у Київі 22 к.
В провінції і
на вінницькій 22 к.

№ 209.

ноги смрти. Як відомо, промислові райони Росії приходять до сепаратного порозуміння з Україною, даючи за кілька місяців мануфактурні вироби. Україна на це порозуміння пішла в тим більшою охотою, що не тільки потреба в мануфактурі має для неї величезну вагу, а й певна свідомість, що великоруська людність та військо цивінний не одповідають за політику

Треба відкрити відомі джерела чисто, кристалової води, виущеної струмочок, дати нове життя рімській школі.

А збудує нову школу, відносно він живий національний дух, нацість й живучості—тільки учитель. Що учитель—душа школи. Він один зможе покласти першу міцну підвалину майбутньої народної школи.

Роспочинати будівлю надзвичайно трудно. Сам учитель—українець уявляє собі став школу на російські зразки. Чого його вчили в дитинстві, він не може відразу позбутися. Для цього потрібен час і надмірна праця усого вчителства. Во школі— великий, складний організм. Учитель— малесенька часточка тільки одного органа—своєї школи—циєого величезного організму, життя якого цілком залежить від спільної праці всіх дрібних частин. І коли навіть один учитель не йтиме у контакті з іншими, то вже відчувається на всьому організмі.

Серед учителів на Україні не було контакту до цього часу, немає й зараз. Кожний жив окремим життям. Не має майже нічого спільнога з своїми товаришами. Перед людьми уявляється з себе великого ім'я педагогічного діла, а своїм незнанням кривається від усіх. Соромився сказати товаришеві про свої хиби й помилки.

не хотів порадитися з ним, попрохати колегу до себе в школу. Провалилась робота тишком-нишком. Знав про неї сам учитель та відчувавши на своїй школі свою улюблену запитання, на які він відповідав, бо спостережливі учитель завше міг вимуштувати. Більшість інспекторів (якщо про чиновників, а не людей ідейних) цим й задоволялася.

В такому напрямкові нас, учителів, виховували, таким помилковим шляхом ми й провадили відповіальну працю.

Зараз здихались інспекторської влади, але це не значить, що збуялися їх нашадків. Далеко ні. Зміна інспектора на комісара не поможе школі. Коли придивимось до роботи повітових комісарів по народній освіті, то побачимо, що ріжниці майже нікто. Інша тільки назва. Во комісарство долучено людям або що мало свідомим в педагогіці, або до краю обтяженим именем працею. За комісара повинна бути людина доволі свідома в педагогії, як з теоретичного, так і з практичного боку. Щоб він менш посилив на умовідати, бо спостережливі бумажки учителям, а чище заглядав сам, давав поради, робив указівки, допомагав; не мімало б николи показувати самому зразкові вроки. Він повинен стежити за педагогичною літературою і при нагадуваннях учителям, бо комісар більше змоге довідатися про нові пряміки в педагогічній літературі, ніж учителі.

А українське вчителство, що вже себе сиравжими синами свого народу, хай назавше забуду стару педагогічність, що йому пришпильала російська школа. Да не буде більш мінами роз'єдання! Кожна школа, заснована двома членами, зможе зберегти їх одним життям, провадити спільність. І це здійсниться старим, змінілась структура, відповідно до якої зміниться школа. Нехай одна школа входить в контакт з другою і зразок складають районні педагогічні групи. Во наші губерніальні та повітові школи усю потрібного. Вони намічатимуть основні риси, направлятимуть на головні шляхи. Діло учителів, складаючи гуртки, на місцях детально розпланувати діорійки, прогонятися власними стежечками між ними. Це важливо, та ж робота. Дна людина чого не віде. Задля цього перш налаштувати познання згоди та над по-

між учителями окремих школ та небезпеких районах. Найкраще було б кожен-б учитель школи, що недалеко лежить від однієї, обєднатися в районні гуртки. Тоді вони уявлятимуть дружню сем'ю. Вся праця провадитиметься спільно, одверто; складні питання вирішатимуться разом. Крім цього, кожний член побудує на вроцях, хоч раз на тиждень, у колії своєї школи, а в вільний час у інших школах. Для користі кількох учителів одніногу всякий сором, що так панує між ними, і разом на педагогічних радах обмірюватимуть свою роботу за деякій час. Без здійснення підконтрольності, по-товарищески викажуть свої помилки, найдуту спільній способ запобігти їх. Окремі школи де-кої злийуться за районну маршу і обмірювати всі свої справи в широкому масштабі. Тут, на товарищеских зборах, виказуватимуть свої власні погляди, поділяться думками, гуртом винесуть щось спільного, утворять може, що небудь нове. Особливо зручні подібні конференції у селах, де мається де-кілька школ.

Однак районні гуртки матимуть величезне значення в житті школи й вчителя. Кожний вчитель приде на зібрання з якимось матеріалом в руках. А до цього приїдеся багато почтати, чимало подумати, щоб привести свої думки в якусь певну систему. Сами збори служитимуть школою для учителів. Іс же всякий зробить коротенький доклад, складе власні враження, роскаже про напрямок своєї роботи. А власна думка кожної людини внесе що-небудь нового і допоможе широю порадою товарищеві не робити попередніх помилок.

Гуртувшись, таким чином, в районні учительські спільноти, народне вчителство спільно будуватиме нову рідну школу на твердих підвалинах, а разом з тим й уговорить же свій, товарищеский контроль, який буде відповідати демократичній школі.

Тільки організована праця небезпеких гуртків поставить учителство на певний ґрунт і надасть школі чисто народного національного характеру.

8. Сильченко.

Буржуазна Рада.

Як таки ніхто досі не додавався видати біографії наших міністрів?

Наши видавництва такими біографіями зробили би не тільки патріотичне, але і буржуазне видання.

Буржуазники постановили послати на Україну 500 агітаторів.

Раскрити народу глаза на буржуазну Раду.

Вони мають ще не доїхали, але я знаю як це вони будуть робити.

В Прилуцькому повіті скажуть, що М. Грушевський має сорок тисяч десятирічників.

— В Борзенському повіті.

А в Борзенському скажуть, що в Пирятинському повіті—

— Його поля необозримі.

Про В. Винниченка я вже чув, що він оксенився на дочці Бродської, звяз сахарні заводи живе—

Солодко.

Про М. Ковалевського на Думській площі під час розброяння більшевиків говорили:

— Він нехай краще свого хліба сотні тисяч пудів реквізує для армії, а не селянське загоряння збіжжа.

В темній масі це говориться.

І коли б наші видавництва випустили 500 тисяч примірників коротеньких біографій наших політичних діячів, то 500 агітаторів—

— Мені би брехала, бо—

Письмо очі коле.

Я вже сам збирав відомості, але добув дуже скучий матеріал.

Виходить, що страшенно іслегка річ—

— Докладна біографія українського політика.

А росіян—легка.

Беру енциклопедичний словник і читаю про кадета Калістратова:

— Народився в Орловській губ. ти-сяча вісімсот ще якогось-то року. Батько був... Мати була... Учився. Оженився. Читав. Писав. Не був за-вержений Поліхав. Прихав. Був ви-браний. Не був затвержений. Писав. Написав. Заслав. Умер од гемороя.

А між рідакторами це біографії:

— Який революціонер. Який демо-крат!

Певне революційне джерело розпо-віло мені біографію більшевика Ше-стакова:

— Родом з Тульської губернії. Батько спершу ходив босий. Потім у ляльці. Потім в чоботах. Потім у чеврівниках. Чотім у лакирах. Син, цю-го не бачивши,—зразу малів лакира, каракулеву шапку золоті окуляри і вишити корсескою в Соціаль-

Демократії, яка пропала на початку. Через це намагався смігувати, але був пронущений через кордон, як батьків син. Закордоном заклав свою фракцію і нолемізував з товаришем Четвериковим.

Коля шестакисти й четверикови-хи хали в Росію творити—
— Соціальну революцію,

в вагоні видливася фракція т. Тре-такова,—третякости.

Тов. Третяков, поклавши два паль-ци на ручку Вестингауза, прися-гнув:

— Після соціальної революції, я соторю—

— Сверхсоціальну.

Це все-таки щось.

А про наших я довідався зовсім трошки. Все це уривки. Ось вона—

Він проходив у двері Централь-ної Ради, а я дивився на його за-кохання очима. Він мене не помітив і пихнув цигаркою.

Я не догоняю його, щоб роспи-тутувати, як він жив і чи буржуй він.

Бо од його цигарки шибнуло

наламен пір'ям, шкварками і дьогтем.

Шімав його особистого секретаря:

— Ради Бога—коротко: хто Вин-ниченко родом? з ким жонатий? який тютюн курить?

— Селінин. Жінка—лікарка. Кога-на—340 кон. восьмушка.

Кинувся ще роспитуватись. Ка-жуть:

— Мав недавно і худобу. Руду дикицьку. Після більшевицького дек-рету подарував її своєму приятелю, який називав її за неспівність У-хаті.

— Міністерство.

Потім розпитував про Петлюру. Довідався, що—
Син чорноробочого. Семинарист. Коректор. Журналіст. Служачий. Редактор.

Придивився на нараді:

Френчик під Керенського—пар-шевицький. Чоботи салдатські. А штани добри! Навів справки. Вияви-лося—

— Позичені для парада.

Годі. Буде. Доволі.

Почав стежити за О. Шульги-ним, бо

— Має чорний сюртук.

Навів справки. Сюртук—дорсово-люстрового походження. Чи був коли-небудь новим—невідомо. Ходить чутка, що особливим наказом сюртук О. Шульгина має соціалізуватись для вездовісння викликає—

— Велика довжина: Шульгина сюртuka.

Про М. Ковалевського:

— Приватні лекції. Студент. Корс-тор. Кооператор. Редактор. Руком-майно:

— Великі окуляри і великі вуса.

Про М. Гкаченка:

— Його дружина має землю,—

— В вузорах, куди його товариші вічно втикають недокурки.

В президіумі Центральної Ради теж заводив справки.

Виявилось, що М. Грушевський тільки тоді не буде школивши для комуністичного ладу, як йому—

— Одрублати праву руку.

Бо пише. Історію. Розвідки. Стат-ті. Брошюри. І це все сам видає.

С. Веселовський має два піджаки сірий і чорний.

А Ніковський таки має буржуазні замішки:

— Добився такого ж жалування, як метрополіт „Нової Ради“.

Секретарі Ради М. Ереміїв та А. Постоловський мріють про кожушки, звичайні кожушки—

— На зиму...

І удаю, ніби зими ще нема.

З секретарем Левченком пригоди була. Під час колотнечі у Київі, стріля його якесь група вояків в ко-рідорі Центральної Ради:

— Ей, земляк! Пошол вони [сподіва-]ся!

Про воодиноких членів Централь-ної Ради довідався ще менше:

— Батько?

— Робітник.

— Мати?

— Селянка.

Про другого:

— Яке майно?

— Шестеро літ дітей.

— Батько?

— Мати—селянка

— А батько?

— Та здраво розмішлюючись пови-ши бути й батько.

На тім і покинув.

Ці всі мої відомості я не можу пропонувати як, матеріал для біогра-фії, бо вони тільки для мене характерні. Але треба таки видати поради.

— Із біографії це біографії.

— Який люд час збирати, і бачити, як в нас—

— Буржуазна Рада!

— Буржуазний Секретаріат.

А Яринович.

Демократ", яка пропала на початку.

Через це намагався смігувати, але був пронущений через кордон, як батьків син. Закордоном заклав свою фракцію і нолемізував з товаришем Четвериковим.

Коля шестакисти й четверикови-хи хали в Росію творити—

— Соціальну революцію,

в вагоні видливася фракція т. Тре-такова,—третякости.

Тов. Третяков, поклавши два паль-ци на ручку Вестингауза, прися-гнув:

— Після соціальної революції, я соторю—

— Сверхсоціальну.

Це все-таки щось.

А про наших я довідався зовсім трошки. Все це уривки. Ось вона—

Він проходив у двері Централь-ної Ради, а я дивився на його за-кохання очима. Він мене не помітив і пихнув цигаркою.

Я не догоняю його, щоб роспи-тутувати, як він жив і чи буржуй він.

Бо од його цигарки шибнуло

наламен пір'ям, шкварками і дьогтем.

Після цього він відійшов від

вагоні та вийшов з вагону.

Із біографії це біографії.

